

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z odwołania X. Y.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia [...] 2024 r.,
w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 6 marca 2025 r.,

odrzuca odwołanie.

UZASADNIENIE

Krajowa Rada Sądownictwa (dalej również: „KRS” lub „Rada”) uchwałą nr [...]1 z dnia [...] 2024 r. nie przedstawiła wniosku o powołanie X. Y. (dalej również: „odwołujący się”) do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w Gdańsku, ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2023 r., poz. 453.

Pismami z 1 i 10 lutego 2024 r. odwołujący się wniósł o reasumpcję głosowania nad jego kandydaturą oraz wskazał na nowe, w jego ocenie, okoliczności w sprawie, w której Rada podjęła uchwałę nr [...]1. Odwołujący się wskazał, że głosowanie nad jego kandydaturą nastąpiło po wprowadzającym w błąd referacie dotyczącym jego kandydatury przez wskazanie, że występował jako radca prawny tylko przed sądami pierwszoinstancyjnymi.

Na posiedzeniu plenarnym 1 marca 2024 r. Krajowa Rada Sądownictwa, działając z urzędu, po analizie przedstawionej przez uczestnika postępowania dokumentacji, stwierdziła, że w sprawie nie zachodzi nowa okoliczność w rozumieniu art. 45 ust. 1 ustawy o KRS. Po rozważeniu całokształtu okoliczności Rada uchwałą nr [...]2 z dnia [...] 2024 r. odmówiła ponownego rozpatrzenia sprawy.

Pismem z 5 marca 2024 r. odwołujący się wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej uchwałą nr [...]1. Odwołujący się ponownie wskazał, że uchwała w jego sprawie została podjęta po referacie omyłkowo wskazującym, że występował tylko przed sądami pierwszoinstancyjnymi – wbrew złożonej dokumentacji, z której wynikało, że 26 zgłoszonych do oceny spraw miało sygnatury drugoinstancyjne. Pismami z 10 kwietnia i 9 września 2024 r. Odwołujący się uzupełnił wniosek wskazując, że w Sądzie Apelacyjnym w Gdańsku są zaległości i prosił o rozważenie czy dobro wymiaru sprawiedliwości nie uzasadnia ponownego rozpatrzenia jego sprawy. Niezależnie od powyższego odwołujący się wniósł do Sądu Najwyższego odwołanie od uchwały nr [...]1 z dnia [...] 2024 r. Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 31 lipca 2024 r. w sprawie I NKRS 29/24 oddalił odwołanie.

Uchwałą nr [...] z dnia [...] 2024 r. KRS, na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 w zw. z art. 45 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. 2024, poz. 1186, dalej: „u.KRS”), odmówiła ponownego rozpatrzenia sprawy rozstrzygniętej uchwałą nr [...]1. W uzasadnieniu uchwały Rada wskazała, że podnoszone przez odwołującego się okoliczności nie stanowią nowych okoliczności w rozumieniu art. 45 ust. 1 u.KRS.

Pismem z 12 grudnia 2024 r. odwołujący się złożył odwołanie od powyższej uchwały KRS, zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej uchylenie. Zaskarżonej uchwale odwołujący się zarzucił:

1. naruszenie art. 33 ust. 1 w zw. z art. 45 ust 1 u.KRS poprzez podjęcie zaskarżonej uchwały bez wszechstronnego rozważenia sprawy, a w szczególności:

1. polegające na braku właściwego rozważenia wpływu nieprawdziwych informacji podanych przez członka Krajowej Rady Sądownictwa bezpośrednio przed głosowaniem w dniu [...] 2024 roku na prawidłowość podjętej uchwały;
2. polegające na podjęciu zaskarżonej uchwały bezpośrednio po podaniu przez członka Krajowej Rady Sądownictwa nieprawdziwych informacji o moim wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy;
3. naruszenie art. 42 ust. 1 u.KRS poprzez podjęcie uchwały bez właściwego uzasadnienia prawnego i faktycznego;
4. naruszenie art. 2, art. 32 i art. 60 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, poprzez niezastosowanie przy rozpatrywaniu sprawy kandydata ustawowych reguł i kryteriów, w tym kryteriów jednolitych i przejrzystych oraz wystarczająco obiektywnych, które odpowiadałyby zasadom równego dostępu do służby publicznej, równego traktowania, oraz zasadom demokratycznego państwa prawa, urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, które to naruszenie miało wpływ na wynik postępowania w ten sposób, że nieprawdziwe informacje podane przez członka Krajowej Rady Sądownictwa bezpośrednio przed głosowaniami Rady w dniach [...] 2024 roku oraz [...] 2024 roku doprowadziły członków Krajowej Rady Sądownictwa do uniemożliwienia im swobodnego i właściwego głosowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 44 ust. 1 zdanie pierwsze u.KRS uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Zgodnie z art. 44 ust. 3 u.KRS do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy Kodeksu

postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej, z wyłączeniem art. 87¹ k.p.c. ustanawiającego przymus adwokacko-radcowski.

Stosownie do powyższego przyjmuje się, że odwołanie od uchwały Rady powinno spełniać warunki konstrukcyjne przewidziane dla skargi kasacyjnej (tytułem przykładu zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 20 października 2009 r., III KRS 17/09; 15 lipca 2020 r., I NO 14/20; 3 marca 2021 r., I NKRS 15/21). Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części; 2) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie; 3) wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c., sąd drugiej instancji odrzuca skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną. Sąd Najwyższy odrzuca skargę kasacyjną, która podlegała odrzuceniu przez sąd drugiej instancji, albo zwraca ją temu sądowi w celu usunięcia dostrzeżonych braków (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Zgodnie z powyższym przyjąć należy, że odwołanie od uchwały Rady bezwzględnie powinno zawierać takie elementy jak oznaczenie uchwały Rady, wraz ze wskazaniem, czy jest ona zaskarżona w całości, czy w części, przytoczenie podstaw odwoławczych, odpowiadających podstawom kasacyjnym, o których mowa w art. 398³ k.p.c. i ich uzasadnienie, wniosek o uchylenie uchwały lub uchylenie i zmianę uchwały z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania lub zmiany (zob. M. Niezgódka-Medek, *Komentarz do art. 44*, (w:) M. Niezgódka-Medek, R. Pęk, *Krajowa Rada Sądownictwa. Komentarz*, LEX 2013, teza 11; M. Dębska, *Ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa. Komentarz*, LEX 2013, komentarz do art. 44).

Przekładając to na realia niniejszej sprawy zauważyć należy, że odwołanie wywiedzione przez X. Y. nie spełnia wymogów przewidzianych dla tego typu środka

zaskarżenia. Przede wszystkim zauważyć należy, że odwołujący się określił jedynie zakres zaskarżenia, nie dopełnił zaś obowiązku określenia zakresu żądanego uchylenia uchwały Rady. Ustawodawca w art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. wprost i jednoznacznie ustanowił obowiązek określenia w skardze zakresu żądanego uchylenia. Uchybienie te w realiach sprawy uznać należy jednak za irrelewantne, gdyż, zważywszy na okoliczność, że zaskarżona uchwała ograniczała się do odmowy ponownego rozpatrzenia sprawy, nie istniała logiczna możliwość wniesienia o jej uchylenie w części.

Niemniej jednak zauważyć należy, że odwołujący się nie wniósł o przekazanie sprawy Radzie do ponownego rozpoznania. Jak zaś wynika z powyższego i jak jednoznacznie wskazał Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniu z 20 października 2009 r., III KRS 17/09, „odwołanie powinno zawierać wniosek o uchylenie uchwały KRS i przekazanie sprawy Radzie do ponownego rozpoznania. Brak takiego wniosku czyni odwołanie wadliwym”. Jest to wada konstrukcyjna skutkująca jego odrzuceniem *a limine*.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy odrzucił odwołanie na zasadzie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.KRS.

[SOP]

[r.g.]